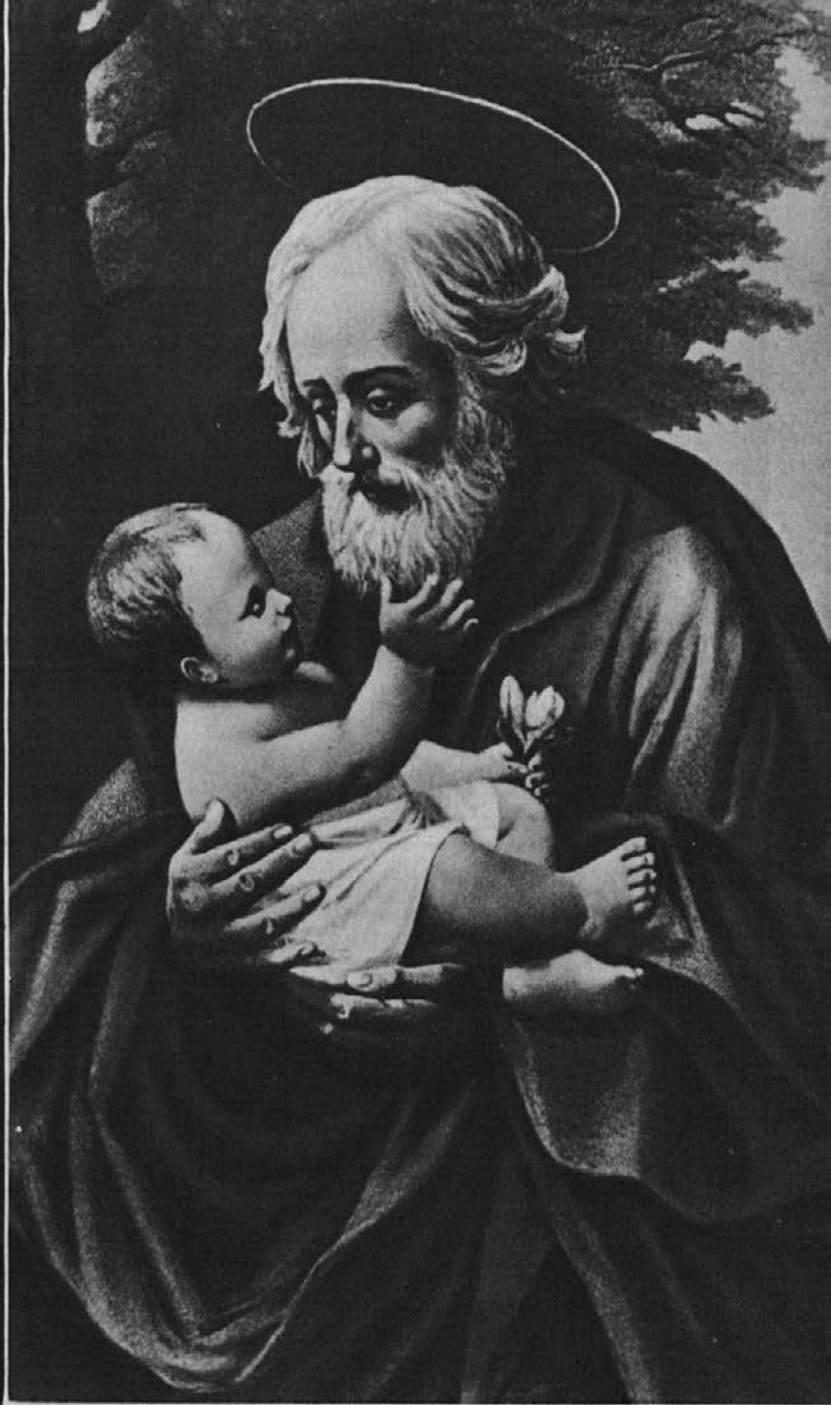

poštšina
plačana v
gotovini

OD
ME
V
IZ
AFRIKE

MAREC 1940

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 din, 5 lir, 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 din, 7 lir.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček, štev. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Roma (123), Via dell'Olmata 16. (Ček, štev. 1/1496.)

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, USA.

Po namenu

dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« berejo afriški škofje in misijonarji letno

500 svetih maš.

Dosmrtni naročniki!

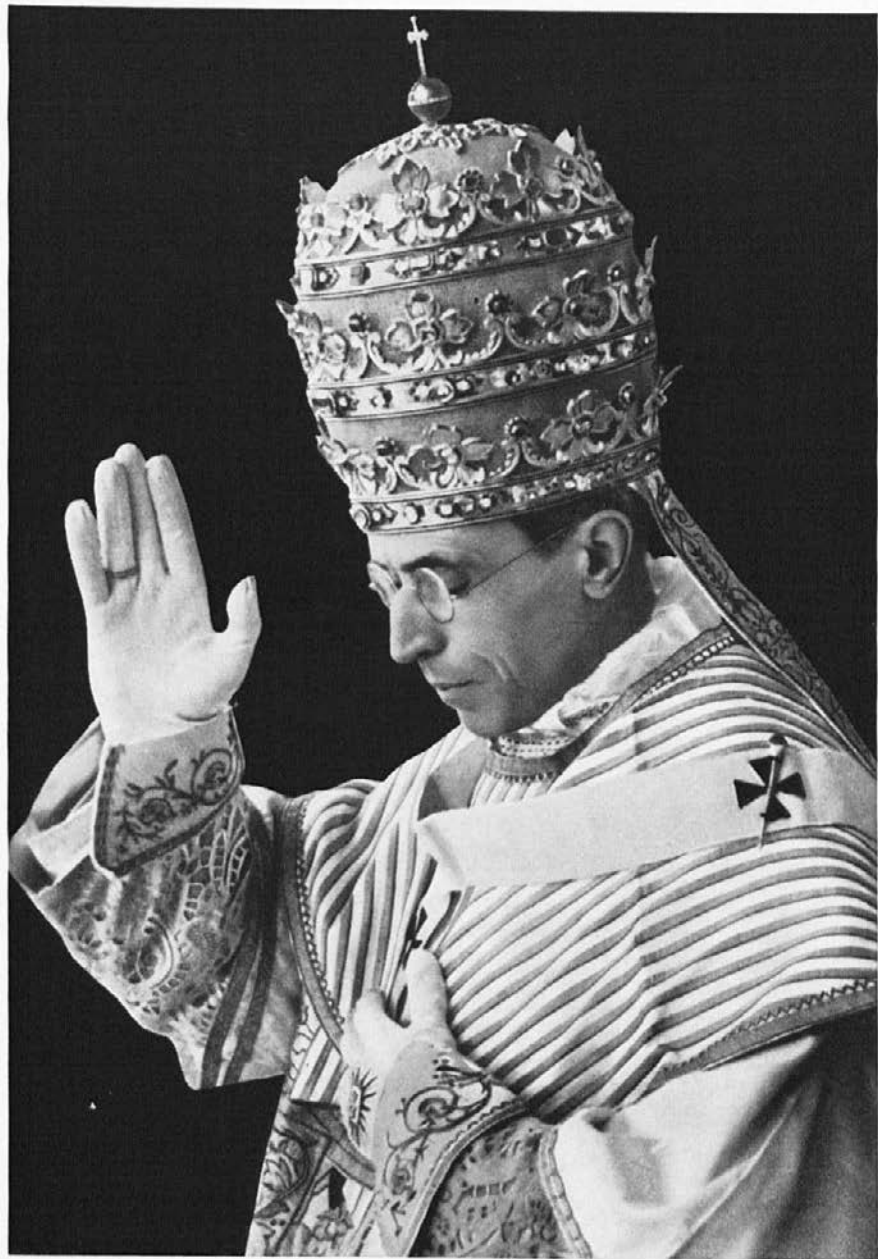
Kdor želi postati dosmrten naročnik »Odmeva« ter ostati misijonu zvest do groba, naj plača enkrat za vselej 300 din. Kdorkoli premore, mu toplo priporočamo. Tako ne boste imeli nič več skrbi, kdaj bo treba obnoviti naročnino. Afriški misijonarji pa bodo vse življenje za vas molili.

Priporočajo se raznim svetnikom. Priporočajo se presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Ant. Pad., služ. božji Mariji Tereziji Ledochowski: da bi mi bila vrnjena precejšna vsota denarja, ki sem jo posodila neki osebi, a ni upanja, da bi jo dobila vrnjeno. Če bom uslišana, obljubim dar za odkup enega zamorčaka. — Družina M. B., M., se nahaja v jako slabih gmočnih razmerah s številnimi otroki ter se priporoča za boljšo službo.

Umrli naročniki:

Kramarič Ivan, Radovica, Metlika. — Modic Ivana, Ljubljana. — Preč. g. Jožef Rogelj, župnik, Dobrava. — Lucija Lešnik, Spodnja Voličina. — Marija Koprivnikar, Litija. — Godec Antonija, Čreškova-Nova Cerkev. — Polanec Agata, Čretnik. — Blagotinšek Neža, Sv. Andraž. — Jesenko Helena, Vrhnika. — Kokalj Marijana, Zalog-Golnik. — Kurnik Matevž, Lormanje-Sv. Lenart v Slov. gor. — Terezina dr. Trtnikova, Ljubljana. — Turk Janez, Ravnik-Nova vas pri Rakeku. — Marija Naglič, Šmarča. — Planko Jakob, Trnava-Gomilsko. — Dr. Lozar Franjo, Kostanjevica na Krki. — Anžič Mana, Zgor. Brnik-Cerklje na Gor. — Bobek Ana, Ribnica na Dol. — Kavčič Janez, Rovte 63. — Ana Lindič, Mokronog. — Anton Polutnik, Slivnica pri Celju. — Naj počivajo v miru!

te

Sveti Oče Pij XII.

Knez miru.

Pozdravljen na prestolu večnem,
Dvanajsti Pij, ti knez miru!
Zdaj, ko rohne peklenške sile,
krmilo vodiš brez strahu.

Rodove zemlje blagoslavljaš,
sočutno lajšaš njih gorje;
ob morju solz in ran in groze
trepeče blago ti srce.

Ko svet srdito se souraži,
ti oucam si ljubeč pastir;
v žvenket orožja tvoja usta
šepečejo besedo: mir.

Miru izprosi, Pij Dvanajsti,
prikliči ga iz večnih dalj!
Vsem narodom naj zakraljuje
v ljubezni sveti Kristus Kralj!

Nomestnik si njegov na zemlji,
iz njega črpaš svojo moč . . .
Krmar veliki, vodi k zmagi
čolniček Petrou skozi noč!

M. Elizabeta, O. S. U.

Cvetna nedelja v deželi Nyassa.

Poroča p. Meens iz Družbe Marijine.

Cvetna nedelja je za naše zamorce eden izmed največjih liturgičnih praznikov. In zakaj? Zavoljo procesije tega dne. Cerkev je do zadnjega kotička napolnjena. Vse hiti v misijon, zlasti pa katoličani. Že zdavnaj naprej so zamorci izračunali dan tega praznika in se prerekali, kdo ima prav. In če se ne morejo zediniti, pridejo v misijon z vprašanjem: »Kedaj bo letos cvetna nedelja?«

»Zapomni si: petkrat boš prišel k sv. maši brez palmove butare (pokažem mu pet prstov na svoji roki). Šesto nedeljo pa moraš prinesiti palmo s seboj. Ali razumeš?«

»Pater, rajši mi vse to jasno in razločno zapiši na listek. Dobro. Zahvalim te!«

Vesel odhiti odposlanec v domačo vas. Zaveda se, da nosi s seboj historični dan, dan cvetne nedelje. Zdaj bodo vsi na jasnem. Še preden bo večer, bo vsa vas vedela, kdaj bo cvetna nedelja. Kdor pa ne bo hotel verjeti, bo lahko bral črno na belem.

Po posameznih družinah je še nekoliko prerekanja. Žena n. pr. reče možu: »Lani si šel na cvetno nedeljo v cerkev, zato pa letos ostani doma pri kozah, da bom jaz šla v misijon.«

Že v soboto proti večeru prihajajo matere z otroki na hrbtu in slovesno drže palme v rokah. Tri do štiri ure so hodile, pa nič ne dé, da so le o pravem času prišle. V nedeljo zjutraj pa pritisnejo cele trume od vseh strani. Kdor še nima palme, si jo kar v misijonu odreže, saj pri procesiji mora vsakdo imeti palmo v rokah, sicer bi procesija ne veljala.

V cerkvi je, ko da si stopil v palmov gozd. Ko se palme blagoslavlja, jih zamorci veselo majejo v rokah. Treba bi jim bilo reči le besedo in vsa množica bi zapela: »Hosana sinu Davidovemu!« Po končani slovesnosti dére vse na prosto, se preriva in gnete, da se zunaj uvrste v procesijo. Reda ni. Toda, menite, da so nekoč judje v Jeruzalemu kar lepo v parih stopali za Jezusom?

Cel gozd palm se premika naprej. Iz množice pa orijo glasovi cerkvenih pesmi, ubrano in neubrano. V Nguludi sem bil nekoč pri taki procesiji, pa sem komaj našel duhovnika med množico. Ko sem ga zagledal, se mi je v srce

zasmilil. Množica, ki se je prerivala okrog njega in za njim, ga je skoro nosila, kajti vsak je hotel biti duhovniku najbliže. Saj se je imel peti pasijon, in vsak ga je hotel slišati s palmo v roki.

O tej lepi slovesnosti potem še ves teden govore.

Procesija s palmami.

O, ko bi ljubi Jezus ves čas ostal pri naših dobrih ljudeh v Nyassi! Kako radi ga imajo! Vsi mu kličejo v sreih: Gospod, pri nas ostani, da bomo vsako leto obhajali cvetno procesijo. Klicali ti bomo hosana, a ne tako kot Judje nekoč, ko so nekaj dni pozneje vpili: Križaj ga.

Kako Bog plačuje žrtve.

Stari in preizkušeni misijonar p. Laa gel iz kongregacije sv. Duha, ki že desetletja deluje v Angoli in dobro pozna ljudi v okolici in je že mnogo pretrpel na potovanju in v dušnem pastirstvu, pripoveduje v naslednjem v preprostem slogu o svojih uspehih in skušnjah. Iz vsega se vidi, kako ga spremlja božji blagoslov kot plačilo za njegove žrtve. P. Laa gel se je šele nedavno vrnil iz Evrope. Svoje bivanje v Evropi je izrabil v to, da je proučeval radiotezijo. Ko se je vrnil, je ustanovil nov misijon v Cnimi.

Študije v radioteziji. Na podlagi materiala, ki sem ga prinesel iz Evrope, sem takoj začel preizkušati svoje izsledke na domačih rastlinah in se mi je posrečilo, da sem iznašel sredstvo, ki pomaga skoro pri vseh boleznih. Ljudje se zatekajo k meni tako, da o praznikih dam zdravil do 150 bolnikom.

Moje zdravilo je sestavljeno iz 40 afriških rastlin. Med temi je ena rastlina, ki je moja posebna tajnost in ki harmonično učinkuje na druge rastline. Brez te bi druge rastline sploh ne učinkovale. Namesto besed naj povem nekaj zgledov. Ozdravil sem dva, ki nista mogla hoditi: eno odraslo deklico in nekega otroka, starega 6 let. Danes oba hodita. Potem: dva božjastna, več letičnih, celo bolnike, ki so imeli raka.

Ko sem se vrnil, sem bil en mesec v našem misijonu Ganda, kjer sem čakal na odhod v nov misijon, ki naj ga ustanovim. Tu sem imel dosti časa za nabiranje rastlin in za poskuse.

Zelo težko sem se ločil od svojih nekdanjih kristjanov. Da bi si prihranil žalost slovesa, sem sklenil, da se ne vrnem več v Cacondo, ampak da kar od tukaj grem iskat primerne prostora. P. Kerneves iz Caconde pa naj bi me spremljal. Tako je tudi bilo. V osmih dneh sva našla prostor. To je bil kraj, ki si ga je bil p. Kerneves že pred petimi leti v mislih izbral. Obložen s kovčegi in zaboji sem dospel prvi petek na svoje novo mesto in pričel z delom. Tu je sam gozd, a lep gozd, 1800 m nad morsko gladino. Vode je tu dosti, lesa tudi, zemlja je rodovitna: torej vse, kar je potrebno za nov misijon.

Tako smo torej tu! Presveto božje Srce in ti, sv. Jožef, čigar kip sem takoj vzel iz kovčega, mi pomagajta, da kot neizkušen stavbenik vendarle postavim nekaj, kar bo služilo v vajino čast in blagor duš. In ti, ljuba sv. Terezija, ki si mi že tolikokrat pomagala v potrebah, troši svoje rože na moje novo delo!

V znamenju križa. Res je trosila rože. Izprva so bile rdeče; znamenje trpljenja. Kmalu po tistem, ko smo dobro začeli z delom, sem na smrt zbolel. Šest tednov me je tresla mrzlica. Ko je nekoliko popustila, sem skušal napraviti načrte za zidavo cerkve, stanovanjske hiše in stranskih poslopij. Stopil sem včasih tudi ven k delavcem, a popolnoma si nisem opomogel. Zato me je moj tovariš hotel spraviti v sosednji misijon. Toda nisem maral, češ: počakajmo še, jutri bo morda bolje. Žal, vročina ni hotela pasti. S svojim zdravniškim aparatom sem iskal vzrokov svoje bolezni. In kaj sem našel? Da naš šotor stoji na nekem grobu in na močvirnem svetu. Preselili smo se

Blagoslovitev temeljnega kamna.

drugam — in res: bolezen je popustila do neke meje. Toda ker smo spali kar na tleh na slami, je vlaga slabo vplivala na organizem. Napravil sem si plevnico in jo nabal s koruzno slamo, neki pater iz sosednjega misijona pa mi je poslal posteljnjak. Potem je šlo hitro na bolje. Danes, po petih mesecih, sem zdrav kakor riba in prebivam v novem domu. Dne 14. septembra smo se preselili vanj.

Graditelji. Včeraj smo dozidali lepo veliko cerkev, 40 m dolgo, 8 m široko, in jo pokrili z opeko; kajti misliti je treba na deževno dobo. Naša poslopja so vsa zidana iz opeke, ki je posušena na soncu. 50.000 kosov je je šlo. Ker se pa taka opeka ob deževju rada omehča,

je treba, da je poslopje pokrito, preden nastopi čas deževja. To leto pa so deževni dnevi nastopili nekaj prej, tako da se je začelo ostrešje nekam sumljivo nagibati. — Delavci so se razbežali, a na srečo se je gibanje ustavilo. Morali pa smo nekaj zidu podreti. »Glej,« mi je rekel moj tovariš misijonar, »malo preveč ponosni smo bili na to, kaj znamo, zato nas je pa sedaj Bog poučil, da naj bomo bolj ponižni.« Zdaj je stvar zopet v redu, midva pa za eno skušnjo bogatejša.

Sv. Jožef, ti si bil tudi delavec in graditelj, daj, pomagaj nam, da srečno dovršimo, kar še ni dodelano; saj pod to streho bo tudi tebi pripravljeno častno mesto. Pomagaj nam tudi, da svoje dolgove čimprej poplačamo. Neki dober mož nam ponuja 15.000 fr. na posodo, ki naj mu jih pozneje vrnemo.

Trud je poplačan. Do danes je bilo v našem novem misijonu že 15.000 sv. obhajil. In to, ko cerkev še ni dodelana. K misijonu bo pripadalo 200 podeželskih šol. Že prihajajo v misijon pobožni kristjani in taki, ki bi radi bili. Misijon leži nekako v sredi med misijoni Cuando, Galangue in Caconda. Od Caconde smo 100 km oddaljeni. Od tam pride vsak mesec, zlasti ob praznikih, mnogo ljudi, da me še vidijo. Nekateri so tako ginjeni, da se jokajo ob svidenju. Zlasti mnogo bolnikov pride sem, ali pa njih sorodniki, da dobe zdravila. Vsak dobi kaj od precejšnje zaloge, ki sem si jo sestavil iz raznih afriških rastlin in rož. Srečen sem, da morem kaj pomagati bolnikom, saj to so trpeči udje sv. Cerkve na zemlji.

Varčevati je treba, zlasti v začetku. Devet otrok preskrbujemo, več jih nisem mogel sprejeti. Vsi prosijo za odeje in posteljnino; zaenkrat pa morajo biti zadovoljni s starimi vrečami. Do malega vse potrebno moramo kupiti, ker s seboj nismo mogli mnogo prinesiti. Izmed kuhinjske posode sem prinesel s seboj le malo posodo za pripravo omelet. Kupili pa smo nekaj krožnikov, žlic in vilic. Več ne morem kupiti, ker moram točno plačevati delavce, ki donašajo les na stavbišče. Glejte: take skrbi ima misijonar, ko gradi misijon. Iz tega pa tudi vidite, kam gre denar, ki smo ga dobili od Klaverjeve družbe. Rad bi bil postavil večjo bolnišnico za svoje bolnike, a žal se moram zadovoljiti z borno kočo. Morda bo v tem oziru bolje drugo leto, ko bo zopet suho vreme. Za zdaj si prizadevamo, da pomagamo bolnikom ne le telesno, ampak tudi dušno.

Tako ste po tem mojem opisu nekoliko pogledali v delavnico dveh preprostih misijonarjev, ki samo to želita, da bi čim več duš pridobila za Boga. Zato pa nama bo Jezus pomagal tudi pri najinih svetnih skrbih.

Gamatui — gorska postaja.

Poroča p. Dames iz misijonske družbe v Mill-Hillu.

Čisto sam. Nekaj dni pred božičem sem prišel semkaj in sem ostal do maja čisto sam. Za cerkev, šolo in stanovanje sem imel neki skedenj, ki je bil na pol odprt, na pol podrt, postavljen iz ilovice in z dračjem prepleten. Niti vikariat, niti naša misijonska družba mi ni mogla denarno pomagati. Tisto malo, kar sem bil o počitnicah nabral v domovini, je bilo komaj za pot sem in tja.

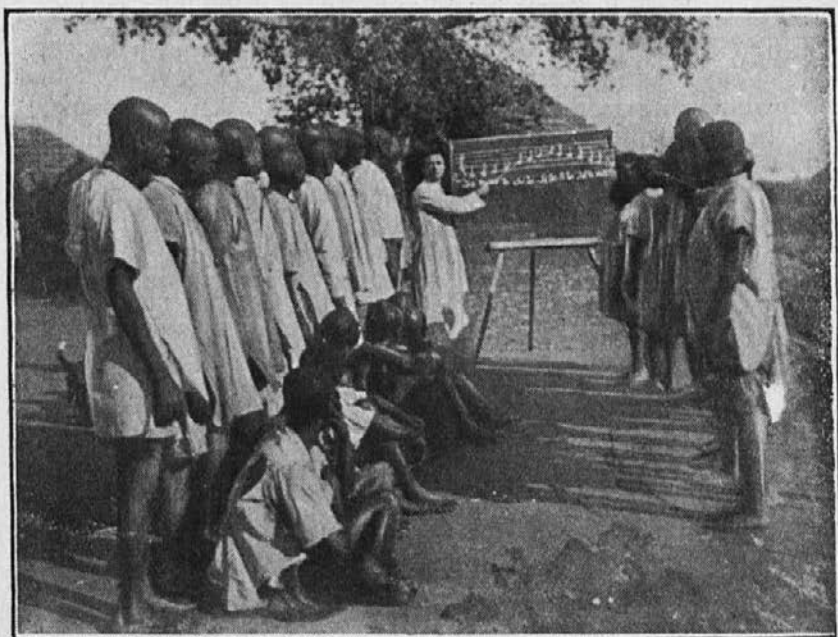
Čeprav bivam ob ekvatorju, je na tej višini (2000 m) precej mrzlo, zlasti ponoči, ko burja piska. Zato mi je bilo treba misliti na to, da si zgradim malo bolj trdno stanovanje. Toda kje naj vzamem denar za potrebno orodje in opravo, kako naj plačam in vzdržujem katehiste? Najprej sem začel delati opeko in jo žgati na soncu. Obenem sem se oziral okrog po pomoči; toda ni je bilo od nikoder. Ko je prišel maj, sem imel 150 funtov dolga, in ker ga nisem mogel vrniti, sem moral misijon zapreti.

Na samotnem otoku na jezeru Viktorija sem stanoval in pisaril na vse kraje sedem mesecev in prosil za podporo. Tako sem poplačal polovico dolga. Škofo sem moral obljubiti, da ne bom delal nobenega dolga več. — Pod tem pogojem sem smel zopet nazaj v gore Gamatui. Spremljal me je laiški brat in škofov blagoslov. Imam še nekaj dolga. Živim od prošnje in mašnih štipendijev. Žal, da mi škof tudi teh more poslati le malo.

Jezik je velika zapreka. Najvišji vrh naše okolice leži 4200 m nad morjem; vendar ta višina še ni tako velika zapreka v mojem dušnopastirskem delovanju kot jezik in dušna raven mojega ljudstva. Bagizu radi bero in zato radi pristopajo k nam. Toda, protestantje so 10 do 15 let pred nami prišli sem in odprli šole; zato še zdaj domačini najrajši prebirajo protestantske knjige in se s tem navzamejo njih nauka. Protestanje imajo tudi bolj izobražene in bolje plačane učitelje. Skoraj vsi poglavarji so protestanti. Zato je dokaz posebne milosti božje to, da se oglasi pri nas tako visoko število katehumenov. V na-

slednjih 20 letih se bo ljudstvo povsem opredelilo, ali za nas ali za protestantstvo. Če se razmere ne izpremene ugodno za nas, bomo imeli komaj četrtno...

Naši katehisti so rodu Bagizu, katekizmi pa so pisani v jeziku Ugande. Oba jezika izvirata iz istih korenin in sta si podobna kakor italijansko in špansko; zato otroci razumejo oboje. Držim se tega, da jim mora učitelj pojasnjevati katekizem v njih domačem narečju. Jezik Ugande je

Misijonar uči zamorčke petja.

znan vsem evropskim misijonarjem in imamo slovnice in besednjake na razpolago. V jeziku Bagizov, ki se imenuje Lagizu, nimamo še tiskanih knjig. Jaz znam Uganda dobro in Lagizu nekoliko, a ne toliko, da bi mogel poučevati. Katehisti imajo v pomoč katekizme v Ugandi. Brez katekizma pa ni uspehov.

Bližnja priprava na sv. krst. Vsak četrti ali peti mesec pripeljejo katehisti svoje učence iz 20 šol v misijon k izkušnji. Prve štiri mesece se uče molitvic, potem v naslednjih štirih božje zapovedi, potem o sv. zakramentih. Ako izkušnje ne napravijo, navadno izgube za nekaj časa

pogum. Tisti, ki so napravili izpit o sv. zakramentih, ostanejo en mesec v misijonu, kjer jih duhovnik vsak dan uči. Potem jih krstimo. Kar še ne znajo, to prepustimo Bogu in angelčkom za bližnjo bodočnost. Saj naše podeželske šole so revne kočice brez table, brez krede, brez klopi in drugih učil. Zamorski otroci niso posebno nadarjeni, nauk se jim razlaga v jeziku, ki ga le na pol razumejo... Kaj hočete več!

15.000 Sebej, to se pravi: polovica tega rodu sploh ne pride k nam. Njih jezika ne znam, zato ker se loči od Ugande kakor nemščina od ruščine. Šele nad 25 let stari Sebej se včasih nauči Ugande. Evropejci pa se Sebeja ne uče. Vendar imamo mi dva Sebeja-katehista, ki sta se naučila Ugande in znata sedaj oboje, vendar ne toliko, da bi znala svoj nauk domačinom razumljivo razložiti. Jaz pa slovnice v Sebeju ne znam in tudi časa nimam, da bi se je naučil.

Jaz sem sedaj na »safari«, to se pravi na potovanju po svojih postojankah. Danes zjutraj smo srečali v gozdu tropo žiraf in mnogo srnjakov. Do bližnje pošte imam 67 milj, toliko tudi do prodajalne. Vsak dan potujem 3 do 4 ure čez hribe in doline. V 14 dneh bom zopet doma. Razen zadnjega dne bom vse dni na potu skozi pokrajine Sebejev, kjer nimamo doslej niti ene šole in niti enega učitelja. Vse, kar potrebujem za pot, nosijo domačini na glavah z menoj: mizo, stol, opravo za sv. mašo, kuhinjsko posodo in živež. Vsega skupaj kakih 10 zavojev.

Naša tolažba. Povem vam, da sem tisti teden pred božičem krstil 76 odraslih. Bog daj, da bi vsi dobri ostali! Ta teden sem obiskal tudi Bagizu na njih domovih. Spovedal in obhajal sem jih do 400. Na sveti božični dan prav toliko. Naši kristjani v Gamatui pa že znajo prepevati pri slovesni sv. maši, namreč vsaj Kyrie eleison; drugo pojeva jaz in laiški brat.

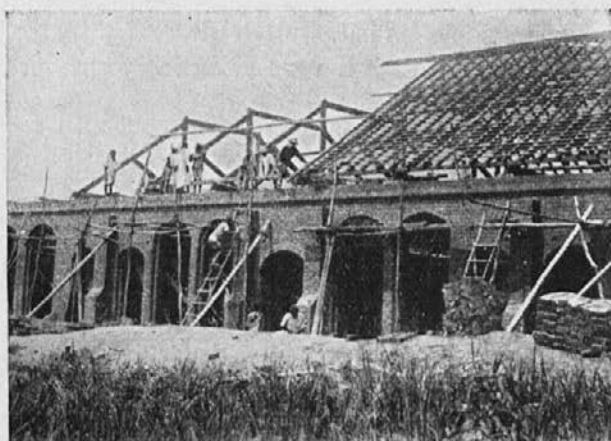
Prosim, molite za nas in za naš misijon, ki je šele v začetkih in se ima boriti s tolikimi težavami.

Kako sta opeka in tramovje kar frčala po zraku.

Poroča sestra Eva Bernarda Šut, oblatinja sv. Frančiška Saleškega.
Onseeplans v Južnozahodni Afriki.

Že od početka leta se je predstojnik postaje, p. Eich, prizadeval, kako bi dozidal dve zelo potrebni šolski sobi. Zidalo se je, a z mnogimi in težkimi žrtvami. Na veliki četrtek je bilo ostrešje dodelano; na veliki petek je delo počivalo. Kar nastane popoldne nevihta, grom in blisk, dež je lil kakor iz škafa, vihar je zapihal preko ravni in se izprevrgel v pravi orkan. V trenutku je dvignil dve strehi z misijonskih poslopij in ju vrgel na ostrešje nove

Zidava šole-kapele.

šole, da sta se sesuli v kose. Nekateri deli strehe so padli s pločevino vred več sto metrov daleč med naselbino domačinov. Ranjen pa na srečo ni bil nihče.

Vsi smo kar onemeli, ko smo gledali pred seboj ostanke obeh hiš, raztreseno opeko, polomljeno ostrešje, vse skupaj pa premočeno od dežja. Ker si nismo mogli pomagati, smo se vdali v božjo voljo. Nekaj nam je reklo, da bo sv. Mala Terezija govorila za nas pri dobrih srcih. Že dolgo smo se pripravljali, da si omislimo njeno podobo in res: vprav na veliki petek zjutraj smo jo dobili po pošti od nekega misijonskega prijatelja. Popoldne pa ta ne-

sreča. Namesto rož sta deževala opeka in tramovje ... Toda tudi rože bodo še deževale! Kdo bi hotel v imenu Male cvetke poslati nekaj »rož« za misijon Onseepkans?!

Ubogi in pozabljeni zamorčki.

Mariannhillski misijonar o. Martin piše iz Farviewa v Južni Afriki:

Zavoj z oblekami je te dni dospel. Tisočera Vam hvala! O, kako so bili mali zamorčki veseli, ko sem jim povedal, da ste nam zopet nekaj poslali. Vsi se Vam in Vašim dobrotnikom iz srca zahvaljujejo za Vašo pozornost.

Tukajšnje družine so zaradi splošnega pomanjkanja tako obubožale, da jim je res težko preskrbeti vsega po-

Zamorski semenišnik.

trebnega svojcem. Prvo je vedno kruleči želodec, ki hoče biti napolnjen. Potem pa obleka! Kako so je veseli starši in otroci.

Ko so zamorčki zvedeli, da je obleka došla, so prihajali in vsak je vpraševal, če je tudi zanj kaj. Mnogo jih je, ki v sami srajčki pridejo v šolo. Kako so bili razočarani, ko so zvedeli, da je obleka le za deklice. Jaz pa sem jim

obljubil, da bom govoril in prosil tudi zanje, da jim pošljete ali izdelane obleke ali blaga, ker blago bi lahko sešile v obleke večje deklice, ki se dvakrat na teden hodijo učiti šivanja. Ko so to slišali, so jim obrazi zažareli in so začeli upati, da bo tudi zanje kmalu kaj. Prepričan sem, da bo ljubi Bog tudi zanje našel dobra srca, ki bodo naše dečke preskrbela z obleko. Splošno so dečki pri nas mnogo bolj zapuščeni, zato ker ne prinesejo staršem dote, kadar se poročijo.

Naj Vas ob tej priliki še enkrat spomnim na naš zvonik. Ako le morete, pomagajte nam, da ga bomo dozidali. Jaz zbiram in hranim kar se da, toda vzdrževati moram dve šoli. Blagopokojna ustanoviteljica, spomni se nas!

Kratka misijonska poročila.

Hvaležnost za Berilo v jeziku Luganda. Naj se Vam zabvalim v imenu vikariata in zamorčkov iz Ugande za tretjo pošiljko Berila v jeziku Luganda. Včeraj so došli zavoji in Vaše pismo, ki mi pravi, da je še 10 tisoč izvodov med potjo. Knjiga je zelo lepo urejena; zlasti so slike tako podobne risarjam br. Jožefa, da moram reči, da so čisto posnete po življenju v Afriki.

P. Jožef Dames, Gamatui, vikariat Zg. Nil.

Vem, da je težavna stvar nadlegovati ljudi za denar v teh težkih časih. In vendar: kraljestvo božje se mora širiti. Zato pa sem Vam za Vaš prispevek zelo hvaležen, zlasti ko vem, da Vas tudi od drugih strani Afrike prosijo za podporo. Bog Vam tisočkrat poplačaj Vaš trud in delo, ki ga imate z nami misijonarji in zamorci.

Kraj, ki je pripadel k našemu misijonu, je zelo prostran, a ne gosto naseljen. Ljudje pa so vdani. Že smo od tu ustanovili nov misijon, ostali kraj bomo pa zopet razdelili v dva dela. Res, da je novi misijon le tri ure oddaljen, toda ozirati se moramo na sorodnost plemen in pa na to, da velika reka

deli pokrajino v dva dela. Ob povodnji poplavi voda vso okolico in naraste tako, da ni mogoče čez.

P. Ciprijan Zahner, O. M. Cap., Mkasu, Vzh. Afrika.

Hrabra ljubezen do bližnjega.

Jutri zjutraj bom šel navsezgodaj od doma, da obiščem še ostali del vikariata. Bil sem tri mesece na potu in sem prišel le za božič domov. Tri tedne sem pisal in urejeval, zdaj pa odhajam zopet na pot. Najprej bom obiskal gobavsko naselbino matere Kewin. Tam bom birmoval gobavce. Pretekli mesec sem bil pri gobavcih v Nyengi. Čeprav sem v 30 letih, kar sem misijonar, videl že vsake vrste bedo in trpljenje, vendar se mi ni nobena stvar tako globoko vtisnila v srce kot ti, ki so izvrženi iz človeške družbe — ubogi gobavci. Ne more se človek ubraniti neke naravne groze, ko vidi te nagnite obraze; obenem mora občudovati patre in sestre, ki prostovoljno žrtvujejo dneve svojega življenja, da bi olajšali življenje tem revnim bolnikom. Pogovarjal sem se z gobavci, pridigoval sem jim in jih obhajal. Žal, da sem se mogel le dva dni muditi pri njih. Toda dan na dan biti med njimi: za to je treba nenavadne ljubezni do bliž-

njega. — Škof Reesinck, apost. vikar na Zg. Nilu.

Blago sočutje. Ko so zamorci videli, kako hudo mi je bilo ob smrti moje matere, so me prišli tolažit in mi izražati sočutje. Rekli so: »Ti si prišel k nam in si naš oče, zato je tvoja mati naša stara mati. Mnogo bomo molili zanjo, da bi bila čimprej v nebesih.« Potem so, revni kakor so, zbrali nekaj denarja za tri sv. maše. In še vedno zbirajo. Kadar imajo kaj več nabranega, pa zopet prineso v misijon za sv. maše za mojo mater. Ko sem imel črno mašo zanjo, je bila cerkev čisto polna in mnogo jih je šlo k sv. obhajilu.

P. Saelmans, vikariat Bagamoyo.

Kakšno veselje! Pošiljam Vam potrdilo, da smo prejeli zvon, ki ste nam ga poslali. Vsi smo bili veseli: misijonarji, sestre in zamorci. Niso šli poprej domov, da smo zaboj odprli. Potem smo zvon obesili in poizkusili glas. Kakšno veselje! Zato pa v imenu vseh mojih ljudi: pristrčna hvala. Bog blagoslavlja Vaše delo; zvon pa naj doni v božjo čast in naj kliče kristjane v cerkev pred tabernakelj. Blagih dobrotnikov Klaverjeve družbe se bom spominjal v molitvah. Vaše delo je graditev božjega kraljestva na zemlji.

P. Vit Maier, O. S. B., Mango, Vzh. Afrika.

Kvak, kvak, kvak . . .!

Smešno, a vendar ganljivo je pismo o. Remigija Villa, misijonarja v Montfortu v deželi Nyassa.

Ako pregleduješ, dragi bralec, kratka misijonska poročila v »Odmevu«, ti je morda pri srcu, ko da stojiš ob bregu velike mlake, polne žab, iz katere proti večeru tako ubrano doni kvak, kvak, kvak... Vsak dopis izzveni v prošnjo: ta želi to, oni drugo.

Tako se tem »žabam« pridružujem tudi jaz in kličem svoj kvak, kvak, kvak v imenu svojega misijona, ki je bil ustanovljen pred par leti. Vsega nam manjka. Živimo sredi 17 sekt, ki so z vsem preskrbljene, nam pa manjka vsega.

Prvi kvak! Najbolj pogrešamo cerkve. Zamorci mnogo drže na zunanost. Pa se nam smejejo, ker še vedno nimamo dostojnega prostora za službo božjo. Ko bi imeli le majhno vsoto; saj bi malo zadostovalo, ako takoj pričnemo. Pozneje bo treba po evropsko računati. Naj se torej ta moj prvi kvak prav mogočno glasi!

Drugi kvak. Manjka nam šest sveč za veliki oltar in potem nadaljnjih šest iz lesa ali pločevine kot nastavek za prave sveče. Predolge sveče se krive v vročini. Križ pa imamo. Radi bi tudi preprosto n e b o za procesijo sv. Rešnjega Telesa. Letos sem moral nositi Najsvetejše pokrit s tropično čelado. Potem še en velik križ za procesijo! In preprosto pogrinjalo za oltar.

Tretji kvak. Tega si pa ne upam zavpiti, ker se bojim, da se bo bralec prestrašil.

Zaupam na blaženo Devico, da bo blagim dobrotnikom vdihnila misel, da se bodo spomnili nas, ki smo v potrebi.

Nek vnet misijonar naše postaje Nsipe je potoval prav do obale jezera Nyassa in se bo to leto stalno naselil med tamošnjimi kristjani. Zato veljaj moj zadnji kvak za ta oddaljeni kot našega misijona. Tam je mnogo protestantov in muslimanov, ki zavirajo naše delo. »Pomagajte, pomagajte!« kličem z besedami blaženega Grignona Montfortskega. Naj bi vsi bralci ta kvak razumeli, ker velja za duše, ki so v nevarnosti, da se pogubé. Pomagajte nam vsak po svojih močeh. Za vsak dar Vam bomo zelo hvaležni. In ker Vam sami ne moremo povrniti, Vam bo tem obilneje povrnil On, ki je umirajoč prosil: »Žejen sem!« Jezus na križu je žejen duš, tudi duš afriških zamorcev.

P. S. Zelo pogrešamo tudi monštrance, ker ta, ki jo imamo, je tako slaba, da se bojim, da se mi v rokah ne razsuje.

Prisrčno se zahvaljujem Mariji Tereziji za uslišane prošnje ter za vsako rešitev iz stiske. Izročam ji še neko drugo zadevo in jo prosim pomoči. — Iskreno želim, da bi ta naša velika priprošnjica bila kmalu proglašena za svetnico. E. V. iz L.

Prisrčno se zahvaljujem služabnici božji Mariji T. L. za uslišano prošnjo in ozdravljenje noge. Pošiljam botrinski dar dečku na ime Jožef in deklici na ime Ivana. Priporočam se ji še v drugih zadevah. B. I.

Najiskreneje se zahvaljujem mamici zamorčkov za dober konec zamotane poslovne zadeve in jo vsakomur prav iz srca priporočam.
Katica Fras.

V zahvalo Mariji Tereziji Ledochowski darujem dar za revno mamico v Afriki.
B. M., Ljubljana.

Zahvaljujem se služabnici božji M. T. L. za uslišano prošnjo v gospodarskih zadevah in se ji še nadalje priporočam. Darujem dar za afriške misijone.
Koprivnik J., Ljubljana.

V zahvalo M. T. L. za uslišano prošnjo pošiljam botrinski dar afriški deklici na ime Marija Terezija. Služabnici božji se priporočam še vnaprej za zdravje.
H. K., P.

Zahvaljujem se mamici zamorčkov Mariji Tereziji L. za pomoč, da smo dobili izgubljeni denar. V zahvalo darujemo za dva katekizma zamorčkom.
M. I.

Iskreno se zahvaljujem mamici zamorčkov za dobljeno zdravje na njeno priprošnjo in se ji še za naprej priporočam.

J. K. iz G. pri Lj.

Mariji Tereziji Ledochowski se zahvaljujejo: Iskrena zahvala služabnici božji M. T. L. za uslišano prošnjo v hudi bolezni mojega moža. Priporočam se ji še naprej. A. M., Laško. — Zahvaljujem se služabnici božji za ozdravljenje hudo bolne roke in se ji še naprej priporočam. A. K., Cerknica. — Zahvaljujem se M. T. L. za uslišanje v važni gospodarski zadevi. V zahvalo pošiljam dar za afriške misijone. M. V., Krabonoski vrh. — Mariji Tereziji se zahvaljuje za zdravje in daruje obljubljeni dar M. U., S. pri N. m. — Zahvaljujem se mamici zamorčkov M. T. L. za uslišane prošnje v težavnih zadevah. Priporočam vsem, naj se zatekajo k njej. I. L., Sv. Jernej.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se zahvaljujejo ter se še naprej priporočajo:

A. S., Ljubljana, se zahvaljuje za zdravje, ter še naprej priporoča sebe in svojo družino. — K. M. Bila sem v hudi težavi ter prosila služabnico božjo za pomoč; bila sem uslišana. Priporočam se ji še nadalje. — M. F., Savinsko. Iskreno se zahvaljujem služabnici božji za pomoč. V zahvalo pošljam obljubljeni dar za misijone. — A. F., Preddevor. Iskrena zahvala služabnici božji za uslišano prošnjo. — L. K., N. Najlepše se zahvaljujem Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. — M. E., M. Pristrčno zahvalo izrekam služabnici božji za uslišane prošnje in se ji še naprej priporočam. Ako bom sedaj uslišana, obljubim lep dar za misijone. — Prav iskreno se zahvaljujem služabnici božji M. T. L. za uslišano prošnjo in se priporočam za srečen izpit mature. M. Z., Rajhenburg. — Služabnici božji se najtopleje zahvaljujem za uslišane prošnje ter se še naprej priporočam. D. K., Sv. Lovrenc na Poh. — Pristrčno se zahvalim služabnici božji za pomoč v bolezni, ko nobena zdravila niso več pomagala. Po opravljeni devetdnevni so bolečine ponehale. P. K., Št. Vid pri Stični.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo:

A. H., Ljubljana, se priporoča za ljubo zdravje ter še v neki drugi zadevi. Posebno priporočam svojega nečaka, da bi opustil grdo kletev in pijančevanje ter bolj skrbel za svojo družino. Priporočam ji tudi neko ženo, ki je bila operirana na roki, da bi kmalu ozdravela. — E. P., Ribnica, za pomoč v raznih družinskih

zadevah. — D. J., Sv. Jurij. V hudi bolezni se priporočam služabnici božji, da bi mi izprosila ljubo zdravje. Če bom uslišana, obljubim dar za odkup zamorčka. — R. B. se priporoča v skrajno nujni zadevi in za denarno pomoč. — Neimenovana za spreobrnitev svojega moža ter daruje v ta namen botrinski dar deklici na ime Anica. — A. B. se priporoča za stalno službo. — M. P. Ivanuša se priporoča Mariji Tereziji Ledóchowski za ozdravljenje očesa. — M. v L. se priporoča za pomoč v neki zadevi. Za uslišanje obljublja ponovni dar in javno zahvalo. — A. L., K., se priporoča, da bi mu izprosila službo in v več drugih zadevah. Če bo prošnja uslišana, obljublja botrinski dar deklici na ime Marija Terezija. — B. C., K., se priporoča za ozdravljenje bolne noge. Če bom uslišana, obljubljam dar za misijone. — E. P., Ribnica, se priporoča za pomoč v važnih družinskih zadevah. — M. Z., K. Ko čitam Vaše liste, vidim, koliko zahval prejme M. T. L. za uslišane prošnje. Tudi jaz sem potreben njene pomoči. Potrebujem zdravja, vztrajnosti v poklicu in pomoči pri učenju, da bi postal kdaj svet služabnik božji. — F. S. se priporoča za pomoč v težkih sodnijskih zadevah. — Neimenovana. Vem, da ni nobene človeške pomoči več, da bi moj sin zdelal v šolah, vendar ga še enkrat priporočim služabnici božji, edino ona more še pomagati. Če bom uslišana, bom poslala en botrinski dar deklici na ime Marija Terezija. — V. M., Belgija, in V. I., Ljubljana, se priporočata za pomoč v važnih zadevah. — J. M., Ljubno, se priporoča, da bi ozdravela brez operacije. — E. E., Ljubljana, se priporoča v več zadevah. — S. A., B., se priporoča, da bi dobila primerno službo.

Zahvaljujejo se Žalostni Materi božji, sv. Antonu Padovanskemu, sv. Petru Klaverju, sv. Mali Tereziji in Mariji Tereziji Ledóchowski: H. G., Ivenca, se zahvaljuje za očitvidno pomoč. — A. Rozman, B. B., v zahvalo za uslišano prošnjo pošilja dar za kruh sv. Antona. — Franciška Kralj se zahvaljuje za razne uslišane prošnje ter se priporoča, da bi se ji bolezen zboljšala brez operacije. — J. H., Mokronog, se zahvaljuje za uslišanje v hudi stiski. — A. K., Planina, se zahvaljuje, da je njen sin srečno dovršil izpit. — M. Z., B., se zahvaljuje za ozdravljenje brez zdravniške pomoči.

»Lepšega, vzvišenejšega, idealnejšega ne poznam na svetu, in le tedaj je vredno živeti, če sodelujemo pri zveličanju duš in s tem množimo čast božjo.«

Priljubljeni izrek Marije Terezije.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančno navedbo vira. — Predstavnik in lastnik lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani. — Odgovorni urednik: Jože Košiček v Ljubljani. — Tiska Jugoslov. tiskarna v Ljubljani: J. Kramarič.

Moj postni dar za misijone.

(Blagovolite enega izbrati.)

Zamorski katehisti.

Komur je Bog dal sredstev, da more vzdrževati ali posinoviti črnega katehista, tega prisrčno prosimo za to. Letna vzdrževalnina znaša 1200 dinarjev, ali mesečno 100 din. Črni katehisti, ki jih misijonarji izučé, so pri svojih rojakih zelo spoštovani in misijonarjeva desna roka. Katehist mnogo pripomore pri reševanju duš. Zato je tisti, ki črnega katehista vzdržuje, deležen vseh njegovih dobrih del.

Mašna zveza za Afriko

je neprecenljiv zaklad za člane, ki se vpišejo, in obenem podpora za misijone. Članarina za vsako osebo znaša 5 din. Plača se samo enkrat za vselej. Za člane »Mašne zveze za Afriko« se opravi vsako leto 300 svetih maš. Vsak član dobi sprejemno podobico. V mašno zvezo se vpisujejo živi in mrtvi in tudi otroci.

Kruh sv. Antona za Afriko.

Sv. Antona Pad. verniki povsod zelo radi časte, ker je velik priprošnjik v nadlogah. Zato opozarjamo na darove za tako imenovani »Kruh sv. Antona za Afriko«, ki se daruje v čast svetemu Antonu v zahvalo za prejeto milost ali kot prošnja.

Vsak, tudi najmanjši dar v zgornje namene hvaležno sprejme: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1.

